

imellem og afgjøre, om et Mærke maa indregistreres eller ikke, saa gaar det ikke an, saaledes som i Nr. 4 i § 7, at lade Registrators Myndighed udvides saaledes, at han senere kan gjøre sin Bestemmelse om igjen og slette Mærket ud, hvis han maatte komme til det Resultat at en eller anden privat Mand's private Rettigheder ere krænkede. Jeg forstaa da vel, at, naar de Herrer ville have et Nr. 5 tilføjet i § 6, saa maa de naturligvis komme til at mene, at Nr. 4 ikke kan blive staaende i § 7, saaledes som det staa; men hvad de Herrer af Flertallet neppe have været tilstrækkelig opmærksomme paa, er det, at de, naar de ifølge de af mig ansførte Grunde ville have Nr. 4 ud, for at Registrator ikke skal kunne afgjøre saadanne Spørgsmaal, som henhøre under Nr. 5 i § 6, med det Samme maa have Nr. 4 udeladt med Hensyn til de andre Punkter, som omhandles i § 6, og de gjøre det altsaa derved umuligt, at et Varemærke kan blive udslettet af Registrator, selv om det maatte findes bagester, f. Ex. af Indenrigsministeren, som er Registrators øverste Foresatte, at Mærket ikke burde have været indregistreret paa Grund af dets Indhold eller Bessaffenhed; heller ikke da vil Udslettelse af Registrator kunne finde Sted, naar det bagester findes, at der er blevet registreret et Varemærke, som maa siges at vække offentlig Forargelse. Fremdeles kommer man, naar dette Nr. 4 i § 7 skal gaa ud, i Forlegenhed med Hensyn til den sidste Del af dette Stykke, forsaavidt det hedder, at et indregistreret Varemærke bliver at udslette af Registrator, naar en Indregistrering ifølge Bestemmelsen i § 13 taber sin Gyldighed. § 13 bestemmer, at, naar Nogen paa den Tid, Loven udkommer, har en Ret til at anbringe visse Mærker, kan han erhverve en Ret i den Henseende, naar han melder sig inden en vis Tid. Følgen deraf er, at, hvis Nogen maatte have faaet indregistreret et saadant Varemærke, som en Anden har havt lovlig Brug af, skal han træde tilbage for denne Anden, der lovlig har brugt det tidligere, naar denne melder sig inden den foreslaaede Frist. I dette Tilfælde skal altsaa det indregistrerede Varemærke udslettes, og det er denne Udslettelse, som Nr. 4 i § 7 foreskriver kan ske af Registrator. Naar hele Nr. 4 gaar ud efter Flertallets Forslag, savner man en Bestemmelse i Loven om, hvorledes det skal gaa med denne Bestemmelse i Paragrafen. Hvis altsaa ærede Medlemmers Forslag under Nr. 11 skulde blive vedtaget, viser det sig, at der opstaaer Sakuner, som Flertallet maa være betænkt paa at faae udslydte, inden Sagen endelig sluttes. — Der er derefter to Forslag under Nr. 15 og 16, om hvilke Meningene ere delte. Flertallet foreslaar, at der ikke skal erlægges Gebyr ved fornyet Indregistrering af samme Varemærke osv., ligesom der heller ikke skal betales Kjendelse for at faae Leilighed til at efterse Re-

gistrene. Disse to Punkter ere forsaavidt af mindre væsentlig Betydning, da de kun dreie sig om Gebyrspørgsmaal. Det forekommer imidlertid Mindretallet, at der ikke er nogen rimelig Grund til at eftergive de Paagjældende, som i deres egen private Interesse ønske at benytte den nye Varemærkeinstitution ved at faae gjort forskellige Anmeldelser til Registrator, fra at betale Bidrag til Afholdelse af Udgifterne ved denne Institution. Det skal ansættes en Registrator, der skal være Lokaler, Protokoller osv., og alle disse Udgifter skulle afholdes af Statskassen. Det har været Lovforslagets Mening, at disse Udgifter skulde dækkes af de Private, som benytte sig af Institutionen, derved, at de betale et maadeholdent Gebyr for de indregistrerede Anmeldelser og saa fremdeles. Det er jo klart nok, at, jo mere man fritager dem for at betale Kjendelse, Gebyr, desto mere Udfigt er der til, at Institutionen ikke kan bære sig selv, men at der altsaa vil kræves et særligt Statstilskud. Det forekommer, som sagt, Mindretallet, at der ingen Grund er til ikke at lade de Paagjældende betale et moderat Gebyr, idet det, som sagt, er dem, der have Nytte, Fornøielse og Gavn af Institutionen, saa at det ogsaa synes billigt, at det er dem, der betale, og at det derimod ikke skal være andre Borgere rundt om i Landet og paa Landet, som skulle betale for, at nogle Haandværkere og Fabrikanter kunne have den Fordel, der flyder af Varemærker. Hvad særlig angaar Forslaget under Nr. 16, som gaar ud paa, at der ikke skal betales Kjendelse for at efterse Registrene, da veed jeg ikke, hvor meget man kunde frygte for, at denne Kjendelse kunde blive ansat til, men den vilde neppe blive meget stor, lad den blive 1 Krone eller 2, jeg har ingen Forestilling derom, men stort Mere vilde den neppe blive. Nu vil jeg henstille, om det ikke kunde være ganske naturligt, at de, som ønske at komme op paa dette Varemærkekontor, efterse Registrene, blade dem igjennem og maasse sidde deroppe i mange Timer, betale Lidt for denne Fornøielse. Det kunde maasse medføre megen Gene for Registrator og meget Slid paa Protokollerne, om det skulde blive Brug, at Folk for deres Fornøielse sad og tilfredsstillede deres Nysgjerrighed ved at efterse disse Protokoller med mange Legninger af Varemærker og deslige, ikke at tale om, at der kunde være andre Omstændigheder, der kunde indeholde en Fristelse til at tilbringe nogle Timer i et godt opvarmet Lokale. Mig forekommer det ganske naturligt, at der betales Lidt derfor, for at der ikke skal blive altfor stor Tilstrømning til disse Lokaler. Det er imidlertid, som sagt, et Spørgsmaal af underordnet Betydning. — Der staa saaledes for mig kun tilbage at tale om et Punkt, der er af noget større Betydning, og det er Forslaget til § 18, hvilken jo giver Straffebestemmelse for dem, der krænke Lovens Bestemmelser. Hvad nu dette Punkt angaar, da